

„Proti tomuto rozhodnutí byl podán rozklad.“

Č.j.: S 238/02-OK-2222/03-ORP

V Brně dne 24. dubna 2003

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení čj. S 238/02-OK, zahájeném dne 2.12.2002 z vlastního podnětu dle § 18 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (správní řád) ve spojení s § 21 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů s účastníky řízení - společnostmi MAFRA, a.s., se sídlem Praha 1, Na Příkopě 988, IČ 45313351, RINGIER ČR a.s., se sídlem Praha 3, Domažlická 1139, IČ 40766713, Československý sport, s.r.o., se sídlem Praha 3, Orlická 9, IČ 45793247, VLTAVA-LABE-PRESS, a.s., se sídlem České Budějovice, nám. Přemysla Otakara II. 8/5, IČ 61860981, ASTROSAT, spol. s r.o., se sídlem Praha 10 – Uhřetěves, Přátelství 986, IČ 49358154 a BORGIS a.s. se sídlem Praha 2, Slezská 2127/13, IČ 00564893, ve věci možného porušení ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, vydává toto

r o z h o d n u t í :

V souladu s ustanovením § 30 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (správní řád), se správní řízení **z a s t a v u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) obdržel v říjnu 2002 písemný podnět společnosti Mediaprint & Kapa Pressegrasso, spol. s r.o., se sídlem Praha 10, Štěrboholská 1404/104, IČ 45791678 (dále jen „MPK“), kterým společnost MPK žádá, aby Úřad uložil opatření k nápravě a nařídil předběžné opatření směřující proti společnostem RINGIER ČR a.s., se sídlem Praha 3, Domažlická 1139, IČ 40766713 (dále jen „RINGIER“), MAFRA, a.s., se sídlem Praha 1, Na Příkopě 988, IČ 45313351 (dále jen „MAFRA“) a VLTAVA-

LABE-PRESS, a.s., se sídlem České Budějovice, nám. Přemysla Otakara II. 8/5, IČ 61860981 (dále jen „VLP“). Důvodem, proč společnost MPK zaslala Úřadu zmíněný podnět, bylo podezření společnosti MPK, že mezi společnostmi RINGIER, MAFRA a VLP došlo k uzavření nepovolené dohody soutěžitelů, která vede nebo může vést k narušení hospodářské soutěže.

Tomu, že mezi uvedenými společnostmi došlo k uzavření zakázané dohody, nasvědčuje podle MPK shodný postup těchto společností, které v průběhu září a října 2002 zaslaly společnosti MPK výpověď z uzavřených smluv o distribuci jimi vydávaných tiskovin nebo alespoň oznámení o tom, že taková výpověď bude v nejbližší době podána.

Podnět společnosti MPK dále obsahuje chronologii výpovědí smluv o distribuci ze strany jednotlivých vydavatelů, popis aktivit vydavatelů a společnosti První novinová společnost a.s., se sídlem Praha 4, Hvožd'anská 5-7, IČ 45795533 (dále jen „PNS“), popis možného narušení hospodářské soutěže a návrh na uložení opatření k nápravě a na nařízení předběžných opatření.

Opatření k nápravě spatřuje společnost MPK v tom, že společností RINGIER, MAFRA a VLP bude uložena povinnost prodat část jejich akcií ve společnosti PNS osobám, které s nimi nejsou nijak propojeny tak, aby podíly těchto tří společností ve společnosti PNS klesly a ve svém součtu činily maximálně 50% akcií.

Pokud jde o předběžné opatření, společnost MPK navrhuje, aby Úřad takovým předběžným opatřením uložil společnostem RINGIER, MAFRA a VLP zákaz přerušit dodávky tisku společnosti MPK a rovněž tak zákaz společností RINGIER, MAFRA, VLP a PNS vstupovat do exkluzivních smluv o dodávce a distribuci tisku.

Po posouzení obsahu podnětu společnosti MPK nevyloučil Úřad podezření na možné porušení ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (dále jen „zákon“) ze strany některých vydavatelů tisku, a proto dopisy ze dne 29.11.2002 adresovanými společností RINGIER, MAFRA, VLP, Československý sport, s.r.o., se sídlem Praha 3, Orlická 9, IČ 45793247 (dále jen „ČS“), ASTROSAT, spol. s r.o., se sídlem Praha 10 – Uhřetěves, Přátelství 986, IČ 49358154 (dále jen „ASTROSAT“) a BORGIS a.s. se sídlem Praha 2, Slezská 2127/13, IČ 00564893 (dále jen „BORGIS“), oznámil zahájení správního řízení S 238/02-OK.

Možné porušení § 3 odst. 1 zákona Úřad spatřoval v tom, že účastníci tohoto správního řízení koordinovaně postupovali při vypovězení dodávek periodického denního tisku a/nebo dodávek ostatního periodického tisku jimi vydávaného distributorovi tisku, kterým je společnost MPK. Na základě žádosti společnosti MPK, jí Úřad dopisem ze dne 11.12.2002, přiznal postavení účastníka řízení.

Charakteristika účastníků řízení

Jak je výše uvedeno, účastníky tohoto správního řízení jsou společnosti RINGIER, MAFRA, VLP, ČS, ASTROSAT, BORGIS a MPK. Z výpisů z obchodního rejstříku Úřad zjistil, že v případě společností RINGIER, MAFRA, VLP, ČS, ASTROSAT, BORGIS se jedná o společnosti, jejichž hlavním předmětem činnosti, který je důležitý pro posuzování chování těchto společností v tomto správním řízení, je činnost vydavatelská. V případě společnosti MPK se jedná o subjekt, který především zabezpečuje distribuci tisku.

Popis rozhodných skutečností

Jak je uvedeno výše, možné porušení ustanovení § 3 odst. 1 zákona Úřad spatřoval v tom, že účastníci správního řízení koordinovaně postupovali při vypovězení dodávek periodického denního tisku a/nebo dodávek ostatního periodického tisku jimi vydávaného distributorovi tisku, kterým je společnost MPK.

Úřad proto provedl rekapitulaci kroků, které byly ze strany jednotlivých účastníků řízení učiněny vůči společnosti MPK. Z této rekapitulace vyplynulo, že :

- 1) **Dne 20.9.2002 vypovídá smlouvu** na distribuci tisku v západních Čechách společnost **VLP, divize západní Čechy**, následně, dne 26.9.2002 tento úkon činí předseda představenstva společnosti VLP, výpovědní doba je jeden měsíc, **smlouva končí k 31.10.2002;**
- 2) **Dne 26.9.2002 vypovídá smlouvu** na distribuci tisku **ČS** (vlastníkem je RINGIER), smlouvou je sjednána 3 měsíční výpovědní doba, **smlouva končí 31.12.2002;**
- 3) **Dne 30.9.2002 oznamuje MAFRA** společnosti **MPK**, že považuje za nezbytné snížení velkoobchodních rabatů, což vyžaduje uzavření **nové smlouvy**. Současně MAFRA oznamuje, že chystá výpověď smlouvy k 31.12.2002;
- 4) **Dalším krokem bylo snížení objednávek** titulů vydávaných VLP **ze strany MPK**, a to plošně **o 80%**, s výjimkou západních Čech, k němuž MPK přistoupila od **15.10.2002;**
- 5) **Dne 21.10.2002** zasílá **RINGIER** společnosti **MPK** dopis, obsahující **výpověď smlouvy**. Jako **důvod výpovědi** uvedla společnost RINGIER **neseriozní jednání MPK** v době předcházející podání výpovědi. **Další důvod**, který RINGIER uvádí, je **postup MPK vůči společnosti VLP**. Výpovědní lhůta činí 2 měsíce, **smlouva končí k 22.12.2002;**
- 6) **Dne 21.10.2002** dále **vypovídá smlouvu ASTROSAT** (vlastníkem je VLP), výpovědní lhůta činí 3 měsíce, **smlouva končí 31.1.2003;**
- 7) **Dne 21.10.2002** zasílá **VLP** společnosti **MPK** dopisy, kterými **okamžitě odstupuje** od zbývajících uzavřených smluv na distribuci (mimo divizi Západ);
- 8) **Dne 24.10.2002 vypovídá smlouvu MAFRA; důvodem** je obava MAFRA **z možného krácení objednávek** ze strany MPK, výpovědní lhůta je 1 měsíc, **smlouva tak končí k 30.11.2002;**
- 9) **Dne 29.10.2002 vypovídá** bez uvedení důvodů smlouvu **BORGIS** – vydavatel deníku **Právo**, **smlouva končí 31.1.2003.**

K tomu, aby mohl Úřad věc správně posoudit, bylo nezbytné především vymezit relevantní trh, na kterém se projevují účinky jednání účastníků řízení.

Za **relevantní trh** se obecně pokládá místo, kde se střetává nabídka s poptávkou po zboží, které je schopno uspokojit určitou konkrétní potřebu spotřebitele.

Výrobní relevantní trh zahrnuje všechny výrobky nebo služby, které spotřebitel pokládá vzhledem k jejich vlastnostem, ceně a způsobu použití za shodné či zaměnitelné.

Geografický trh zahrnuje území, kde jsou podmínky hospodářské soutěže dostatečně homogenní a které může být odlišeno od ostatních území zejména tím, že podmínky hospodářské soutěže na těchto jiných územích jsou zřetelně odlišné.

Časové vymezení trhu vyjadřuje četnost (pravidelnost a opakovatelnost) střetu nabídky a poptávky a odlišuje ji od střetu nabídky a poptávky, k níž dochází nahodile, popř.

ojediněle. Z časového hlediska je při posuzování trhu brán v úvahu minulý a očekávaný vývoj pravidelných, případně relativně trvale se opakujících, dodávek na trh.

Popis postupu vedoucího k vymezení RT

Věcné vymezení relevantního trhu

Vzhledem k tomu, že správní řízení je vedeno s vydavatelskými společnostmi zabývajícími se vydáváním periodického tisku, byl relevantní trh zkoumán v oblasti dodávek titulů periodického tisku ze strany vydavatelských společností. Spektrum titulů periodického tisku vydávaného v České republice je značně široké a tématicky různorodé, proto se Úřad zaměřil s ohledem na požadavek zaměnitelnosti jednotlivých výrobků na definovaném relevantním trhu ve smyslu § 2 odst. 2 zákona na vymezení jednotlivých skupin tiskových titulů, ve kterých jsou jednotlivé tiskové tituly považovány za shodné nebo vzájemně zastupitelné. Při určení těchto nezastupitelných skupin vydávaných tiskových titulů vycházel Úřad z členění Unie vydavatelů, která jednotlivé tiskové tituly pro účely zjišťování jejich nákladovosti a čtenářského zájmu dělí následujícím způsobem:

Zpravodajské deníky s celostátní působností, regionální zpravodajské deníky, zpravodajské týdeníky, suplementy (přílohy dodávané většinou 1x týdně jako součást zpravodajského deníku), tituly společenské a životního stylu, tituly bytové kultury a rekreačního bydlení, tituly pro ženy, programové tituly, sportovní tituly, motoristické tituly, tituly se zaměřením na péči o zdraví, tituly pro děti a mládež, hudební a filmové tituly, hobby tituly, tituly se zaměřením na ekonomiku a politiku, tituly se zaměřením na informační technologie.

Úřad takto vymezené skupiny tiskových titulů považuje za samostatné věcně relevantní trhy, pouze skupiny „zpravodajské deníky s celostátní působností“, „regionální zpravodajské deníky“ a skupinu „suplementů“, podrobněji analyzoval.

Při zkoumání oblasti zpravodajských deníků Úřad dospěl k závěru, že zpravodajské deníky s celostátní působností a regionální zpravodajské deníky jsou vzájemně zastupitelné. Regionální deníky obsahují zpravodajství, které se netýká pouze událostí v daném regionu a většina celostátních deníků obsahuje regionální přílohu. Regionální deníky jsou vydávány ve všech regionech v České republice a jejich nabídka pokrývá tedy trh celé republiky. Úřad vzal také v úvahu, že celorepublikovou síť regionálních zpravodajských deníků ovládá společnost VLP, která tuto síť postupně utváří do podoby kompaktního produktu s rozsáhlým regionálním zpravodajstvím.

Většina zpravodajských titulů, včetně regionálních, je dodávána alespoň jednou za týden se suplementy, což jsou různě tématicky zaměřené barevné přílohy, často s nabídkou televizních programů. Tyto suplementy jsou většinou samostatně neprodejně. Úřad je tedy nepovažuje za samostatnou skupinu dodávek tiskových titulů. V případě, že některý ze suplementů je distribuován samostatně prostřednictvím distribučních společností, je zahrnut dle tématického zaměření do některé z ostatních výše uvedených skupin tiskových titulů, a to v množství dodávaném pro samostatnou distribuci.

Vzhledem k obdobnému zpravodajskému obsahu celostátních i regionálních zpravodajských deníků a vzhledem k tomu, že jsou dodávány se suplementy, považuje Úřad skupinu zpravodajských deníků s celostátní působností, regionálních zpravodajských deníků a suplementů za společný věcně relevantní trh „zpravodajských deníků“.

Ostatní výše uvedené skupiny tiskových titulů Úřad považuje za samostatné věcně relevantní trhy a proto vymezil dodávky v oblasti tisku ze strany vydavatelů **po stránce věcné jako trhy dodávek:**

Zpravodajských deníků
Zpravodajských týdeníků
Titulů společenských a životního stylu
Titulů bytové kultury a rekreačního bydlení
Titulů pro ženy
Programových titulů
Sportovních titulů
Motoristických titulů
Titulů se zaměřením na péči o zdraví
Titulů pro děti a mládež
Hudebních a filmových titulů
Hobby titulů
Titulů se zaměřením na ekonomiku a politiku
Titulů se zaměřením na informační technologie

Tituly vydávané jednotlivými účastníky řízení – vydavateli - lze rozdělit do následujících skupin:

	Zpravodajské deníky se suplementy	Zpravodajské týdeníky	Programové tituly	Tituly pro děti a mládež	Tituly společ. a život. stylu	Tituly o bydlení
VLTAVA LABE PRESS	Jihočeské deníky Bohemia, Západočeské deníky Bohemia, Severočeské deníky Bohemia, Východočeské deníky Bohemia, Středočeské deníky Bohemia, Večerník Praha, Deníky Moravia, Pražské Slovo, Zemské noviny, Slovo, Moravskoslezský den, Rovnost, Svoboda, Moravské a Zlínské noviny + vkládané suplementy	Týdeník Nymbursko, Slovácké noviny, Nové Přerovsko, Naše Valašsko, Hranický týden, Slovácko, Nový život, Týden u nás, Region plus				
MAFRA	Mladá fronta Dnes se suplementy Magazín Dnes + TV					

RINGIER	Blesk <i>se suplementem Blesk magazín</i>		TV plus, TV revue, Týdeník Televize	ABC	Nedělní Blesk, Reflex	
ASTROSAT *			Křivkářská TV magazín, TV magazín			Nový byt - měsíčník
Československý sport s.r.o.	Sport <i>se suplementem Volno Sport</i>					
BORGIS a.s.	Právo <i>se suplementy Magazín Dům a bydlení, Magazín Právo, TV televizní týden</i>					

* Společnost ASTROSAT vydává suplementy Hobby magazín, Top Víkend Magazín, TV magazín. (TV magazín je dodáván i samostatně jako programový titul). Tyto suplementy nejsou samostatně distribuovány, ale jsou dodávány jako subdodávka ostatním vydavatelům zpravodajských deníků, jsou tedy zahrnuty v dodávkách zpravodajských deníků. Titul TV magazín je dodáván i distribuován také samostatně, je tedy součástí výše uvedeného přehledu ve skupině programových titulů.

Z uvedeného přehledu vyplývá, že účastníci řízení, společnosti VLP, MAFRA, RINGIER, ASTROSAT, ČS a BORGIS a.s. působí ve skupině zpravodajských deníků a skupině programových titulů. Pro účely tohoto správního řízení byl tedy věcně relevantní trh vymezen jako **trh dodávek zpravodajských deníků a trh dodávek programových titulů**.

Geografické a časové vymezení relevantního trhu

Společnosti MAFRA, RINGIER, ČS a BORGIS vydávají zpravodajské deníky s celostátní působností. Společnost VLP vydává regionální deníky, pokrývá však těmito zpravodajskými deníky všechny regiony České republiky. Programové tituly vydávané společností RINGIER a ASTROSAT jsou tituly s celostátní působností, proto Úřad vymežil výše uvedené věcně relevantní trhy **po stránce geografické jako trhy celostátní**.

Z hlediska **časového jde o trh trvalý** charakterizovaný pravidelnými dodávkami periodického tisku dle periodicity příslušných tiskových titulů.

Vymezení podílu soutěžitelů na relevantních trzích

Dle § 6 odst.1 písm. a) zákona se zákaz dohod dle § 3 zákona nevztahuje na horizontální dohodu, pokud společný podíl účastníků dohody na relevantním trhu nepřesahuje 5 %.

Výpočet podílů na výše vymezených relevantních trzích vychází z údajů založených ve spise, které jednotlivá vydavatelství označila jako obchodní tajemství.

Dle šetření Úřadu zaujímají na trhu dodávek zpravodajských deníků účastníci řízení dodávající zpravodajské deníky, tj. společnosti MAFRA, RINGIER, ČS, BORGIS a VLP společný podíl v počtu skutečně prodaných titulů 69,4 % a ve finančním vyjádření dle dosaženého obrátu 67,3%.

Na trhu dodávek programových titulů zaujímají účastníci řízení, společnosti ASTROSAT a RINGIER dle šetření Úřadu podíl v počtu skutečně prodaných titulů 96,3 % a ve finančním vyjádření dle dosaženého obrátu 93 %.

Na obou vymezených relevantních trzích zaujímají účastníci řízení společný podíl vyšší než 5 %, působnost Úřadu k vedení předmětného řízení ve smyslu § 3 a § 6 odst.1 písm. a) zákona je tudíž dána.

S ohledem na předmět zahájeného správního řízení se Úřad v dalším průběhu správního řízení zaměřil na prokázání toho, zda mezi společnostmi RINGIER, MAFRA, VLP, ČS, ASTROSAT a BORGIS skutečně došlo ke koordinovanému jednání, jehož výsledkem bylo ukončení smluvního vztahu se společností MPK. Za tím účelem provedl Úřad několik místních šetření v sídlech účastníků řízení, v sídle společnosti PNS a v sídle Unie vydavatelů, provedl výslech svědků, nařídil ústní jednání s účastníky řízení a rovněž provedl konfrontaci těch svědků, jejichž odpovědi na totožné otázky položené v průběhu jednotlivých výslechů se lišily.

Pokud jde o materiály, které Úřad zajistil při místních šetřeních, jednalo se převážně o e-mailovou korespondenci, obsahující nejrůznější informace, týkající se činnosti jednotlivých společností, a to včetně informací, které byly jednotlivými účastníky správního řízení označeny jako obchodní tajemství ve smyslu § 17 obchodního zákoníku, dále se jednalo o ručně psané poznámky některých zaměstnanců jednotlivých společností apod.

Z těchto dokumentů považoval Úřad za nejzávažnější dokument zajištěný v rámci místního šetření ve společnosti VLP dne 29.11.2002 (založen na str. 161 přílohy č. 1 ke spisu). Jedná se o německy psaný text ze dne 25.6.2002, nadepsaný Qualitätscheck PNS-Offensive, který je podepsán panem Hansem Georgem Schnückerem.

Z textu tohoto dokumentu vyplývá, že se jedná o pozvánku na jednání, které se uskutečnilo dne 31.7.2002 v sídle společnosti PNS pod vedením pana Schnückera, že jednání se uskuteční na základě dohody učiněné na jednání dozorčí rady PNS, a to za účasti vydavatelství RINGIER, MAFRA a VLP.

V této souvislosti je na místě uvést, jaká je struktura akcionářů společnosti PNS. Podíly ve společnosti PNS drží tyto společnosti:

- **Ringier (Netherlands) B.V.**, podíl vlastnictví **27 %**, vlastní společnost RINGIER ČR a.s. (RINGIER), která je vydavatelem deníků Blesk a Sport a programových týdeníků TV plus, TV revue a Týdeník Televize a dále ABC a Reflex.
- **MAFRA**, podíl vlastnictví **26,27 %**, vydavatel deníku Mladá fronta DNES. Majoritním vlastníkem je německý holding Rheinisch-Bergische Druckerei- und Verlagsgesellschaft GmbH.

- **POL-Print Medien GmbH**, podíl vlastnictví **26 %**, je v ČR zastoupena společností VLP, což je vydavatel většiny regionálních deníků v České republice - Deníky Bohemia, Deníky Moravia a Večerník Praha.
- **EUROPRESS. kom. spol.**, podíl vlastnictví **11,24 %**, je dceřinou společností významného německého vydavatelství Bauer Verlag. Vydává Bravo, Bravo Girl! a Dívka, a dále pak časopisy určené ženám: Žena a život, Tina, Chvilka pro tebe a další.
- **Sanoma Magazines Praha s.r.o.**, podíl vlastnictví **9 %**, je prostřednictvím své mateřské firmy CIG součástí finské společnosti Sanoma WSOY. Vydává tituly Vlasta, Praktická žena, Květy, Story, Ring apod.

Pro úplnost k uvedenému Úřad doplňuje, že v době, kdy Úřad obdržel podnět společnosti MPK, nebyly akcionáři PNS společností EUROPRESS. kom. spol. (dále jen „EUROPRESS“) a Sanoma Magazines Praha s.r.o. (dále jen „SANOMA“), ale podíl těchto společností ve výši 20,24 %, měla společnost ECOMEDIA, s. r.o. (dále jen „ECOMEDIA“).

Na základě pozvánky, která byla zajištěna při místním šetření v sídle společnosti VLP, provedl Úřad výslech svědků, s cílem zjistit obsah a průběh jednání, které se uskutečnilo v sídle PNS za účasti zástupců některých z účastníků správního řízení.

Jedním z vyslechnutých svědků byl RNDr. Vladimír Junger, CSc., do 31.12.2002 zaměstnanec společnosti VLP, do konce září 2002 ve funkci ředitele divize Západ. Z obsahu jeho svědecké výpovědi považuje Úřad za významné s ohledem na předmět správního řízení to, že svědek vypověděl, že obsahem jednání, které se uskutečnilo dne 31.7.2002 v sídle PNS, byla domluva zúčastněných zástupců vydavatelů, tj. RINGIER, MAFRA a VLP a zástupců PNS na postupu uvedených vydavatelů při vypovězení smluv, které mají uzavřeny se společností MPK. Svědek současně jmenoval osoby, které se tohoto jednání zúčastnily a uvedl, že po tomto jednání následovalo další jednání se stejným obsahem a uvedl jmenovitě osoby, které se zúčastnily i tohoto dalšího jednání.

Na základě této výpovědi provedl Úřad s cílem zjistit skutečný stav věci výslech dalších svědků, a to především těch osob, které jmenoval RNDr. Junger, CSc. ve své výpovědi.

Byli proto vyslechnuti zástupci společností RINGIER, MAFRA, VLP, PNS, BURDA Praha, spol. s r.o. (dále jen „BURDA“), na návrh společnosti MPK byl vyslechnut další zástupce společnosti BURDA, zástupce společnosti MORAVIAPRESS a.s. (dále jen „MORAVIAPRESS“) a zástupce společnosti Transpress spol. s r.o. (dále jen „Transpress“), vyslechnut byl i pan Hans Georg Schnücker, tedy svolavatel schůzky konané dne 31.7.2002 a schůzky následující a v případě společnosti MAFRA a VLP i zástupci mateřských společností.

Z výslechu těchto svědků Úřad zjistil, že pouze někteří z nich byli informováni o tom, že ve dnech 31.7.2002 a 21.8.2002 se v sídle PNS skutečně konaly schůzky zástupců společností RINGIER, MAFRA, VLP a PNS, které svolal pan Hans Georg Schnücker. Příímí účastníci těchto schůzek vyslechnuti jako svědci uvedli, že obsahem jednání na těchto schůzkách bylo zvýšení kvality služeb, které společnost PNS, jako distributor tisku, zajišťuje pro jednotlivé vydavatele tisku. Žádný z vyslechnutých svědků nepotvrdil, že by tyto schůzky sloužily k tomu, aby se zástupci vydavatelů - společností RINGIER, MAFRA a VLP - dohodli na společném postupu při vypovídání smluv, které měly tyto společnosti uzavřeny se společností MPK. Navíc z výpovědí vyplynulo, že těchto schůzek se neúčastnili zástupci společnosti BORGIS a ASTROSAT, přičemž na zmíněných schůzkách se o těchto dvou společnostech

vůbec nehovořilo, a zástupce společnosti ČS zde byl přítomen v osobě generálního ředitele a člena představenstva společnosti RINGIER, který je současně jedním z jednatelů společnosti ČS, kde má společnost RINGIER majoritní podíl.

Z výpovědi pana Schnückerera, který schůzky svolával, vyplynulo, že jako odborník v otázkách distribuce tisku, byl požádán členem dozorčí rady PNS, aby přispěl svými zkušenostmi ke zkvalitnění práce PNS v oblasti distribuce tisku. Informace podávané na schůzkách se týkaly problematiky kvality služeb v distribuci tisku a otázek s tím spojených, jako např. dispoziční právo vydavatele, právo remitendy, používaný software apod.

Ostatní vyslechnutí svědci, a to např. zástupci společnosti BURDA, zástupce společnosti MORAVIAPRESS, zástupce společnosti Transpress, zástupce společnosti ABO, spol. s r.o. vypověděli, že o konání shora uvedených schůzek nebyli informováni vůbec a jejich výpovědi tak nepřinesly žádné nové skutečnosti, vztahující se k tomuto správnímu řízení.

Úřad vyslechl jako svědky i osoby, které měly být, podle RNDr. Jungera, CSc., informovány o obou schůzkách a závěrech, které z těchto schůzek vyplynuly. Jednalo se např. o vedoucího odbytu společnosti VLP, divize Západ, pana Pekárika a dále byl vyslechnut zástupce společnosti ABO, spol. s r.o., tedy společnosti zajišťující distribuci tisku v západních Čechách.

Ani tito svědci ve svých výpovědích neuvedli, že by byli informováni o průběhu a závěrech schůzek, konaných ve dnech 31.7. a 21.8.2002 v sídle společnosti PNS.

Ze strany zástupce společnosti VLP byl předložen návrh na výslech Ing. Kaufmanna, jednatele společnosti MPK a výslech Ing. Vaňkátá, prokuristy společnosti MPK.

Výslechy těchto navržených svědků však Úřad neprovedl, neboť oba jmenovaní se již dříve, a to v pozici zástupců společnosti MPK jako účastníka správního řízení, zúčastňovali výslechů ostatních svědků. Úřad však nařídil ústní jednání, na které předvolal oba jmenované a všechny ostatní účastníky tohoto správního řízení. Ani z tohoto ústního jednání nevzešly žádné nové skutečnosti, z nichž by bylo možno dovodit, že mezi vydavateli – účastníky správního řízení, došlo ke koordinovanému jednání proti společnosti MPK.

Vzhledem k tomu, že výpovědi svědků – přímých účastníků obou schůzek, které se konaly v sídle společnosti PNS ve dnech 31.7. a 21.8.2002 – se lišily od výpovědi RNDr. Jungera, CSc., který se schůzek rovněž zúčastnil, pokládal Úřad za nezbytné, aby v rámci dokazování provedl konfrontaci svědků, jejichž výpovědi se lišily a tím zjistil úplně a přesně skutečný stav věci.

Konfrontace, která proběhla v sídle Úřadu dne 21.3.2003, neodstranila rozpory, které obsahovaly výpovědi přímých účastníků schůzek. Na jedné straně zůstalo tvrzení RNDr. Jungera, CSc. o tom, že předmětem jednání na schůzkách byla dohoda o společném postupu zástupců společností RINGIER, MAFRA a VLP při vypovězení smluv uzavřených se společností MPK a na druhé straně výpovědi ostatních účastníků těchto schůzek, z nichž vyplývá, že na schůzkách se projednávalo, jak zvýšit kvalitu služeb poskytovaných společností PNS vydavatelům a otázky s tím spojené.

Úřad provedl rovněž výslech svědků, které navrhl na podporu své výpovědi vyslechnout RNDr. Junger, CSc. Jednalo se o bývalého asistenta a sekretářku RNDr. Jungera, CSc. a vedoucího inzerce společnosti VLP, divize západ. Proto, aby Úřad získal případné další informace, které by mohly osvětlit skutečný stav věci, předvolal tyto osoby jako svědky v tomto správním řízení.

Výslechem těchto svědků Úřad pouze zjistil, že nikdo z nich se nikdy neúčastnil žádného jednání, na němž by účastníci tohoto řízení – vydavatelé, domlouvali jakýkoli postup proti společnosti MPK. Pouze bývalá sekretářka a bývalý asistent RNDr. Jungera, CSc. uvedli, že je RNDr. Junger, CSc. informoval o vypovězení smluv společnosti MPK. Vzhledem k tomu, že se jednalo o svědectví z doslechu, nepřihlédl Úřad k výpovědím těchto svědků, neboť tyto výpovědi spolehlivě neprokázaly svědeckou výpověď RNDr. Jungera, CSc.

Jak je uvedeno výše, Úřad se rovněž zabýval tím, kdy a z jakých důvodů vypověděli jednotliví vydavatelé smlouvy o distribuci tisku, které měli uzavřeny se společností MPK.

V této souvislosti je třeba především uvést, že všechny smlouvy, které byly ze strany vydavatelů vypovězeny, obsahovaly ujednání o tom, že smlouvu vypovědět lze, a to bez udání důvodů. Je však nepochybné, že toto ujednání nevylučuje, že k ukončení smluvního vztahu se společností MPK mohlo dojít i v důsledku zakázané dohody.

Pokud jde o jednotlivé výpovědi smluv, zjistil Úřad následující.

Jako první byla dne 20.9.2002 vypovězena smlouva, kterou uzavřela společnost VLP, divize západní Čechy, se společností MPK pro distribuci titulů VLP v západních Čechách. Jako důvod, který k tomuto kroku vedl, uvedla společnost VLP postupnou změnu ve strategii distribuce regionálních deníků vydávaných společností VLP.

Dopisem ze dne 26.9.2002 byla vypovězena smlouva, kterou pro distribuci deníku Sport uzavřela společnost ČS. Platnost smlouvy končila k 31.12.2002. V tomto případě byla smlouva ze strany společnosti ČS ukončena bez uvedení důvodů. Nicméně z výsledku jednoho z jednání společnosti ČS, který je současně generálním ředitelem společnosti RINGIER, která je mateřskou společností společnosti ČS, vyplynulo, že důvodem výpovědi smlouvy bylo jednak to, že společnost MPK neproplácela faktury vystavované společností ČS a že dluh, který takto vznikl, dosáhl cca 10 mil. korun a rovněž skutečnost, že mezi společnostmi ČS a MPK nedošlo k dohodě o výši rabatů.

Společnost MAFRA oznámila společnosti MPK svým dopisem ze dne 30.9.2002, že v důsledku hospodářského vývoje považuje za nezbytné provést snížení velkoobchodních rabatů, což vyžaduje nové uspořádání smluvních vztahů. Současně společnost MAFRA v tomto dopise uvedla, že část distribuce bude provádět vlastními silami a proto s předstihem oznamuje, že k 31.12.2002 vypoví smlouvu o distribuci titulu vydávaného společností MAFRA.

Na tomto místě, s cílem poukázat na všechny skutečnosti, které se k distribuci tisku vztahují, považuje Úřad za nezbytné uvést, že dne 15.10.2002 obdržely divize společnosti VLP ve všech regionech (s výjimkou západních Čech) objednávky společnosti MPK výrazně nižší, než bylo doposud obvyklé. Situace se opakovala i v případě objednávek společnosti MPK na den 19.10.2002 a 21.10.2002. Na tuto skutečnost reagoval předseda představenstva společnosti VLP dopisy ze dne 16.10.2002 a 17.10.2002, v nichž vyzval společnost MPK k dodržování uzavřených smluv.

Dne 21.10.2002 jsou odeslány společnosti MPK dopisy, v nichž společnost VLP sděluje, že odstupuje od smluv uzavřených na distribuci regionálních deníků, s výjimkou regionu západní Čechy. Důvodem, který je v dopisech uveden, je skutečnost, že i přes upozornění na řádné plnění uzavřených smluv, které společnost VLP vyslovila v dopisech předsedy představenstva ze dne 16. a 17.10.2002, nedošlo ze strany společnosti MPK k nápravě a společnost MPK nadále hrubě porušovala uzavřené smlouvy pro distribuci titulů VLP vydávaných v jednotlivých regionech.

Dne 21.10.2002 zasílá společnost RINGIER dopis společnosti MPK, kterým vypovídá smlouvu na distribuci tisku s tím, že výpovědní lhůta činí dle smlouvy dva měsíce. S ohledem na tuto skutečnost, skončila platnost této smlouvy ke dni 22.12.2002. Společnost RINGIER uvedla, že hlavním motivem pro podání výpovědi smlouvy bylo to, že společnost RINGIER chtěla předejít možnému blokování distribuce téměř poloviny tištěného nákladu titulů vydávaných společností RINGIER. Toto možné blokování distribuce společnost RINGIER vyvozovala z toho, že společnost MPK by mohla vůči ní postupovat stejně, jako postupovala vůči společnosti VLP, které jednostranně výrazně snížila objednávky na tituly vydávané společností VLP. Jako další důvod společnost RINGIER uvedla to, že společnost MPK odmítla při jednání se společností ČS respektovat stávající výši rabatů a odmítla proplácet daňové doklady. I v tomto jednání společnosti MPK spatřovala společnost RINGIER nekorektní obchodní postup.

Následuje výpověď smlouvy, kterou dne 21.10.2002 zaslala společnosti MPK společnost ASTROSAT s tím, že platnost smlouvy končí 31.1.2003. Žádný důvod výpovědi smlouvy společnost ASTROSAT neuvedla.

Dne 24.10.2002 vypovídá smlouvu společnost MAFRA s tím, že platnost uzavřené smlouvy končí 30.11.2002. Jako důvody společnost MAFRA uvedla, že stávající smlouva již neodpovídá aktuálním podmínkám na trhu a dále, že ve vyúčtování remitendy ze strany společnosti MPK dochází k nepravdělnosti. Jako další důvod pro výpověď smlouvy společnost MAFRA uvedla obavu, že proti ní společnost MPK použije stejný postup, jaký použila proti jinému vydavateli (neoprávněné snížení objednávek titulů vydávaných společností VLP).

Konečně dne 29.10.2002 zasílá společnosti MPK společnost BORGIS dopis, kterým bez uvedení důvodů vypovídá smlouvu na distribuci tisku s tím, že platnost této smlouvy skončí dnem 31.1.2003.

Z uvedeného tedy vyplývá, že na konci září 2002, kdy společnost VLP, divize západ vypovídá smlouvu na distribuci regionálních deníků vydávaných v západních Čechách a kdy vypovídá smlouvu na distribuci i společnost ČS, došlo k tomu, že tituly vydávané těmito společnostmi měly být, po uplynutí výpovědních lhůt, distribuovány jiným způsobem, než tomu bylo doposud. Stejně tak z uvedeného vyplývá, že poté, co společnost MPK v průběhu měsíce října 2002 jednostranně omezila (s výjimkou regionu západních Čech) množství odebíraných výtisků titulů vydávaných společností VLP ve všech ostatních regionech o cca 80% oproti původnímu množství odebíraných výtisků, přičemž neexistovaly žádné signály, které by svědčily o tak významném poklesu poptávky po titulech vydávaných společností VLP, reagovali na tuto situaci ostatní vydavatelé – účastníci řízení tím, že vypověděli smlouvy na distribuci jimi vydávaných titulů prostřednictvím MPK, popřípadě jako VLP od těchto smluv odstoupili.

V průběhu správního řízení předkládali návrhy na doplnění dokazování i někteří účastníci správního řízení. Úřad jednotlivé návrhy posoudil a dospěl k závěru, že některé z navrhovaných svědků vyslýchat nebude, neboť jejich výslech by podle názoru Úřadu nepřinesl žádné nové skutečnosti, které by se vztahovaly k předmětu správního řízení. Jednalo se především o návrh společnosti MPK na výslech dvou prodejců tisku. Výslech těchto svědků Úřad nenařídil proto, že v tomto správním řízení provádění dokazování směřovalo ke zjištění, zda mezi vydavateli – účastníky řízení došlo ke koordinovanému jednání ve vztahu ke společnosti MPK. S ohledem na to nepovažoval Úřad výslech těchto svědků za nezbytný, neboť tito svědci by stěžejí mohli přispět k prokázání uvedeného protisoutěžního chování ze strany některých vydavatelů tisku.

Na tomto místě považuje Úřad za nezbytné uvést, že několikrát vyzval společnost MPK k tomu, aby označila osoby, které by měly být vyslechnuty jako svědci v probíhajícím správním řízení. Kromě shora uvedených prodejců tisku a osob, které již na návrh společnosti MPK vyslechnuty byly, nenavrhla společnost MPK žádné další výslechy svědků.

Dále je potřeba uvést, že především společnost MPK opakovaně Úřadu doručovala celou řadu dokumentů, na nichž dokazovala, že přes snahu společnosti MPK, jsou jednání s vydavateli o uzavření nových smluv pro distribuci tisku stále neúspěšná. Stejně tak společnost MPK zaslala Úřadu v průběhu správního řízení opakovaně podnět s návrhem na nařízení předběžného opatření, který odůvodňovala tím, že v důsledku stále trvajících koordinovaného postupu vydavatelů, účastníků správního řízení, ve spojení s dalšími společnostmi (SANOMA, EUROPRESS a PNS) dochází k nemožnosti zachování hospodářské soutěže, neboť vydavatelé odmítají uzavřít se společností MPK smlouvy. Podle názoru společnosti MPK pouze nařízení předběžného opatření, kterým by Úřad nařídil vydavatelům tisku, účastníkům správního řízení, distribuovat tisk prostřednictvím jiných distributorů tisku působících na trhu České republiky, může zachovat hospodářskou soutěž na trhu distribuce tisku.

K tomu Úřad uvádí, že toto správní řízení je vedeno, jak je již několikrát uvedeno výše, ve věci možného porušení § 3 odst. 1 zákona, a to koordinovaným jednáním některých vydavatelů při vypovězení smluv uzavřených se společností MPK. Úřad proto může posuzovat pouze toto jednání.

Na tomto místě považuje Úřad za nutné zmínit, že v průběhu správního řízení Úřad vydal i procesní rozhodnutí prozatímní povahy, kterým uložil společnostem RINGIER, MAFRA, VLP a ČS povinnost obnovit dodávky jimi vydávaných titulů společnosti MPK. Proti těmto rozhodnutím podali uvedení účastníci správního řízení rozklady, které vzali, s výjimkou společnosti MAFRA, zpět poté, co Úřad rozhodnutí o předběžných opatřeních zrušil.

Úřad rozhodnutí o předběžných opatřeních zrušil především proto, že podle jeho názoru pominuly důvody, pro které rozhodnutí o předběžných opatřeních vydal.

Vzhledem k tomu, že, jak je uvedeno výše, zejména společnost MPK, předložila v průběhu správního řízení celou řadu podkladů, kterými demonstrovala neúspěšná jednání s některými účastníky správního řízení o uzavření nové smlouvy, považuje Úřad za vhodné na tomto místě uvést, že nemůže svým rozhodnutím nahradit vůli jedné z jednajících stran smlouvu uzavřít.

Společnost MPK rovněž v průběhu správního řízení navrhla, aby byl okruh účastníků rozšířen o společnost PNS a aby bylo zkoumáno, zda společnost PNS nezneužívá dominantní postavení, které na trhu zaujímá.

K tomu Úřad uvádí, že neshledal žádný důvod k tomu, aby účastníkem správního řízení, v němž je šetřeno, zda mezi některými vydavateli nedošlo k jednání, kterým by bylo porušeno ustanovení § 3 odst. 1 zákona, bylo postavení účastníka řízení příznáno i společnosti PNS, tedy společnosti, která je distributorem tisku.

Stejně tak Úřad konstatuje, že v tomto správním řízení nelze zkoumat, zda společnost PNS zneužívá či nezneužívá své dominantní postavení, a to proto, že správní řízení bylo zahájeno, a po celou dobu je vedeno, pouze ve věci možného porušení § 3 odst. 1 zákona jednáním, kterého se měli dopustit vydavatelé tisku – účastníci tohoto správního řízení.

Ze strany některých účastníků řízení obdržel Úřad naopak návrh, aby společnosti MPK bylo odejmuto postavení účastníka správního řízení.

Tyto návrhy na odejmutí postavení účastníka řízení společnosti MPK, byly ze strany některých účastníků správního řízení odůvodňovány tím, že společnost MPK svým jednáním, spočívajícím např. v tom, že jednatel společnosti MPK disponuje originály dokumentů jiných účastníků správního řízení, že nezajistil nezveřejnění obsahu výsledků některých svědků, že společnost MPK zveřejnila v časopise Impuls kompletní texty rozhodnutí o předběžném opatření, že společnost MPK zakládá do spisu dokumenty týkající se jednání s některými z účastníků správního řízení a tyto neoznačuje jako obchodní tajemství, přestože druhá strana tyto dokumenty za obchodní tajemství považuje apod., negativně narušuje průběh správního řízení a ztěžuje tak postup Úřadu.

K těmto námitkám Úřad uvádí, že v průběhu správního řízení poté, co byly ve sdělovacích prostředcích zveřejněny části protokolu z výslechu některých svědků, upozornil všechny účastníky správního řízení na to, že takové jednání ztěžuje průběh správního řízení. V daném případě považoval Úřad za nezbytné adresovat toto upozornění všem účastníkům správního řízení proto, že nebylo jednoznačně prokázáno, zda tím, kdo protokoly z výslechu svědků poskytl sdělovacím prostředkům, byla právě společnost MPK.

Dále Úřad k těmto žádostem uvádí, že otázka týkající se postavení účastníka řízení, je řešena v ustanovení § 21 odst. 1 zákona, které obsahuje kriteria, při jejichž splnění Úřad může žadateli přiznat postavení účastníka správního řízení. Z formulace tohoto ustanovení zákona lze podle názoru Úřadu rovněž dovodit, že pouze v tom případě, kdy v průběhu správního řízení dojde k takovým změnám na straně subjektu, kterému bylo přiznáno postavení účastníka řízení, v jejichž důsledku práva a povinnosti tohoto subjektu nemohou být rozhodnutím Úřadu podstatně dotčena, je možné konstatovat, že tento subjekt již nesplňuje podmínky nezbytné pro přiznání postavení účastníka správního řízení.

Vzhledem k tomu, že důvody, pro které bylo společnosti MPK postavení účastníka řízení přiznáno, v průběhu správního řízení neodpadly, nevyhověl Úřad těmto návrhům, o čemž v průběhu správního řízení ty účastníky řízení, kteří takové návrhy předložili, uvědomil.

Konečně Úřad konstatuje, že v průběhu správního řízení byly ze strany některých účastníků řízení vzneseny námitky proti způsobu, jakým Úřad nakládá se skutečnostmi, které někteří účastníci správního řízení označili jako obchodní tajemství, resp. někteří účastníci řízení vznesli námitku podjatosti vůči některým zaměstnancům Úřadu.

K tomu Úřad uvádí, že veškeré tyto námitky byly prověřeny s tím, že pokud jde o námitky podjatosti, byla předsedou Úřadu vydána příslušná rozhodnutí, pokud jde o způsob nakládání s informacemi označenými jako obchodní tajemství, byla v případě, kdy byl zjištěn nesprávný postup, přijata taková opatření, která vedla k odstranění zjištěného nedostatku.

Právní posouzení zjištěných skutečností

Podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona jsou zakázané a neplatné dohody mezi soutěžiteli, rozhodnutí jejich sdružení a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě, které vedou nebo mohou vést k narušení hospodářské soutěže, pokud zákon o ochraně hospodářské soutěže nebo zvláštní zákon nestanoví jinak, nebo pokud Úřad nepovolí svým rozhodnutím nebo vyhláškou z tohoto zákazu výjimku. Zakázanými ve smyslu § 3 odst. 1 zákona jsou především dohody výslovně uvedené v ustanovení § 3 odst. 2 písm. a) až f) zákona.

Předmětem správního řízení v posuzovaném případě bylo možné porušení ustanovení § 3 odst. 1 zákona ze strany účastníků správního řízení, společností RINGIER, MAFRA, VLP, ASTROSAT, ČS a BORGIS, spočívající v tom, že tito účastníci správního řízení koordinovaně postupovali při vypovězení dodávek periodického denního tisku a/nebo dodávek ostatního periodického tisku jimi vydávaného distributorovi tisku, kterým je společnost MPK.

Předpokladem k tomu, aby Úřad mohl konstatovat, že ke zmíněnému koordinovanému postupu došlo, je prokázat tento určitý společně koordinovaný postup soutěžitelů, jemuž předcházely přímé nebo nepřímé vzájemné kontakty a kdy jejich nezávislé podnikatelské chování, resp. rizika soutěže, bylo nahrazeno praktickou kooperací. Cílem koordinace či kooperace je odstranění nejistoty o budoucím chování konkurentů, popřípadě jiných soutěžitelů na trhu. Není přitom vyloučeno, aby tato kooperace byla případně prokázána pomocí důkazů nepřímých. Nepřímým důkazem může být i takové chování soutěžitelů, jehož příčinu nelze vysvětlit jiným způsobem, než předchozím vzájemným ovlivněním. Pro přijetí tohoto nepřímého důkazu je však nezbytné vyvrátit pochybnosti o tom, že ke společnému postupu soutěžitelů došlo následkem jejich přímého nebo zprostředkovaného kontaktu a pochybnosti, zda jejich jednání není jen náhodné nebo logickým důsledkem ekonomických podmínek na trhu určitého zboží.

V návaznosti na to považuje Úřad za nezbytné uvést, že mezi zástupci společností RINGIER, VLP, MAFRA nepochybně ke kontaktům docházelo. Jak je uvedeno v tomto rozhodnutí výše, tyto společnosti, ať již přímo nebo prostřednictvím svých mateřských společností, jsou akcionáři společnosti PNS. Další kontakty zástupců účastníků řízení – vydavatelů, se uskutečňovaly na půdě Unie vydavatelů, kde zástupci jednotlivých vydavatelů působili a působí v orgánech Unie vydavatelů. V průběhu správního řízení však nebylo prokázáno, že by tyto kontakty zástupců účastníků správního řízení sloužily k dohodám o společném postupu vydavatelů proti společnosti MPK.

Z důkazů, které Úřad v průběhu správního řízení provedl, vyplynulo především to, že uvedení účastníci řízení skutečně buď vypověděli smlouvy, které měli uzavřeny se společností MPK, nebo, a to v případě společnosti VLP, od těchto smluv odstoupili. Pro úplnost je třeba uvést, že i společnost VLP, v případě západočeských titulů, smlouvu uzavřenou se společností VLP vypověděla.

Důvody ukončení smluvního vztahu se společností MPK, které jednotlivé společnosti uvedly, byly různé a spočívaly buď ve snaze zajistit si distribuci vydávaných titulů vlastními silami nebo spočívaly v nedohodě se společností MPK o změně podmínek stávajících smluv, případně došlo k ukončení smluvního vztahu bez uvedení důvodů a v případě, kdy společnost VLP odstoupila od smluv uzavřených se společností MPK, bylo tímto důvodem jednostranné snížení počtu odebíraných výtisků titulů vydávaných společností VLP ze strany společnosti MPK.

Právě na základě těchto zjištění však nemůže Úřad vyvrátit pochybnosti o tom, že skončení smluvních vztahů se společností MPK ze strany účastníků správního řízení je důsledkem jejich rozhodnutí, vycházejícího z vyhodnocení jejich ekonomické situace, resp. situace, k níž došlo na trhu (v tomto případě má Úřad na mysli především situaci, kdy distributor jednostranným krokem snížil počet odebíraných titulů jednomu z vydavatelů). To je možné konstatovat např. v případě společnosti MAFRA, která ukončení smluvního vztahu s MPK odůvodňovala právě ekonomickou situací, dále v případě divize Západ společnosti VLP. V případě společnosti ČS bylo jejími zástupci konstatováno, že ze strany společnosti MPK

docházelo k neproplácení vystavovaných faktur, což lze opět považovat za důvod, který vede k rozhodnutí o ukončení spolupráce.

Pokud jde o odstoupení od smluv, ke kterému přikročila společnost VLP, i zde Úřad nachází ospravedlnitelný důvod pro takový krok v tom, že společnost MPK jednostranně, a to bez jakýchkoli signálů o výrazném snížení zájmu o tituly vydávané společností VLP, výrazným způsobem snížila objednávky těchto titulů, a to na celém území ČR, s výjimkou západních Čech. V této souvislosti Úřad dodává, že vydavatel tisku, pokud neprovádí distribuci svých titulů vlastními silami, ale využívá služeb distributora, je v pozici, kdy je na objednávkách distributora zcela závislý. Jestliže distributor ze dne na den objedná výrazně menší množství jednotlivých titulů, přičemž vývoj poptávky po těchto titulech nesignalizoval výrazný pokles, postaví vydavatele do pozice, kdy není v silách vydavatele na takovou situaci okamžitě reagovat. V této souvislosti je třeba mít na paměti, že denní tisk, tedy zboží, které vydavatel nabízí, je charakterizován mimo jiné i tím, že druhý den je již starý a tudíž neprodejný. Především z těchto důvodů je třeba připustit, že nezbytná důvěra mezi vydavatelem a distributorem, může být jednostranným krokem distributora v neprospěch jakéhokoli vydavatele, právě na straně ostatních vydavatelů, kteří služeb tohoto distributora využívají, významně snížena a kroky vydavatele vedoucí k eliminaci dalších možných negativních dopadů, byť by spočívaly i v okamžitém ukončení smluvního vztahu s distributorem, lze v takovém případě podle názoru Úřadu považovat za kroky ospravedlnitelné.

V souvislosti s uvedeným Úřad rovněž konstatuje, že jedním z předpokladů úspěšného působení na trhu jakéhokoliv soutěžitele je i to, jakým způsobem se chová jak vůči svým odběratelům, tak i vůči svým dodavatelům. Stejně tak je třeba uvést, že žádný soutěžitel nemůže očekávat prostřednictvím rozhodnutí Úřadu, jehož smyslem je ochrana hospodářské soutěže jako ekonomického jevu, nikoli primárně ochrana jednoho soutěžitele, že jeho postavení na trhu je neměnné, že bude mít zajištěn trvalý podíl na příslušném trhu.

Pro to, aby mohl Úřad konstatovat porušení ustanovení § 3 odst. 1 zákona, by bylo nutné prokázat, že kroky směřující k ukončení smluvního vztahu se společností MPK, které jednotliví vydavatelé – účastníci správního řízení - učinili, byly výsledkem koordinovaného jednání těchto účastníků řízení. Pokud by taková koordinace prokázána byla, potom by nezáleželo na tom, zda a jaké důvody uvedeny byly, resp. kdy kroky směřující k ukončení smlouvy se společností MPK, byly ze strany vydavatelů – účastníků správního řízení - učiněny.

Z provedeného dokazování však bezpečně a spolehlivě nevyplývá, že by před tím, než jednotliví vydavatelé vypověděli smlouvy uzavřené se společností MPK, byl mezi těmito vydavateli tento krok konzultován, připravován. Bylo pouze prokázáno, že někteří účastníci řízení, konkrétně zástupci společností RINGIER, MAFRA, VLP, se sešli na dvou schůzkách v sídle společnosti PNS, přičemž naprostá většina účastníků těchto schůzek vypověděla v rámci svědecké výpovědi, že na těchto schůzkách byly projednávány otázky spojené s kvalitou služeb, které společnost PNS poskytuje vydavatelům. Stejně tak převážná většina účastníků těchto schůzek vyloučila, že by tyto schůzky sloužily k projednávání společného postupu při ukončení smluvního vztahu s MPK. Jedinou výjimku tvoří výpověď RNDr. Jungera, CSc., který ve výpovědi uvedl, že tyto schůzky naopak sloužily ke koordinaci postupu při ukončení smluvního vztahu s MPK.

Jak již je uvedeno výše, tento rozpor ve výpovědích se Úřad pokusil odstranit konfrontací svědků, avšak ani konfrontace na tomto rozporu nic nezměnila. Za této situace tak Úřad nemohl dojít k závěru, že bylo jednoznačně prokázáno, že právě tyto schůzky sloužily ke koordinaci postupu účastníků správního řízení při realizaci kroků, vedoucích k ukončení smluv-

ního vztahu se společností MPK. Tento závěr je navíc třeba doplnit o konstatování, že zmíněných schůzek se neúčastnili všichni účastníci řízení, kteří smlouvy uzavřené se společností MPK skutečně ukončili – nebyli přítomni zástupci společnosti BORGIS a ASTROSAT.

S ohledem na to, že Úřad rovněž neshledal důvody pro zpochybnění ospravedlnitelnosti důvodů, vedoucích k ukončení smluvního vztahu s MPK ze strany jednotlivých vydavatelů – účastníků tohoto správního řízení, které tito účastníci uvedli v průběhu správního řízení, přiklonil se při hodnocení výpovědí jednotlivých svědků k tomu, že schůzky konané v sídle společnosti PNS dne 31.7.2002 a 21.8.2002, byly skutečně zaměřeny na projednání otázek kvality služeb poskytovaných společností PNS a nikoli na to, aby zúčastnění vydavatelé koordinovali svůj postup při ukončení smluvního vztahu se společností MPK.

Na tomto místě považuje Úřad za nutné, aby zaujal stanovisko i ke svědecké výpovědi zástupce společnosti MORAVIAPRESS, pana Ing. Jiřího Voloveckého.

Výslech tohoto svědka navrhla společnost MPK s tím, že současně společnost MPK dodala záznam telefonického rozhovoru mezi Ing. Voloveckým a Ing. Kaufmannem, jednatelům společnosti MPK. Již v průběhu výslechu Ing. Voloveckého byla ze strany zástupců některých účastníků řízení, konkrétně zástupce společnosti MAFRA, RINGIER, VLP a ČS vznesena námitka proti zveřejnění tohoto záznamu telefonického rozhovoru. Stejnou námitku vznesl následně právní zástupce společností RINGIER a ČS i písemně.

K samotnému výslechu Ing. Voloveckého a námitkám zástupců některých účastníků řízení Úřad uvádí toto.

Především je třeba uvést, že i přes námitky některých zástupců účastníků řízení, souhlasil Ing. Volovecký s tím, aby byl záznam telefonického rozhovoru přehrán.

Vlastní záznam telefonického hovoru nepřinesl žádný důkaz o tom, že by mezi některými účastníky tohoto správního řízení došlo k jednání, které by bylo možné označit jako zakázanou dohodu ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 zákona, resp. za koordinaci postupu při vypovězení smluv uzavřených se společností MPK.

Pokud jde o legálnost či nelegálnost pořízení tohoto záznamu Úřad uvádí, že není v jeho pravomocích posuzovat, zda byl tento záznam pořízen v souladu s platným právem či nikoli. Úřadu byl tento záznam předán jedním z účastníků řízení a jako takový byl tento záznam založen do správního spisu, a to včetně přepisu celého rozhovoru, který Úřad pořídil. S odkazem na rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě 23 C 3/97, v němž je mimo jiné uvedeno, že, cit.: „...tato ustanovení pouze umožňují provedení takových důkazů v řízení před příslušným státním orgánem (vytvářejí tedy zákonnou úřední licenci k použití projevů fyzických osob osobní povahy v důkazním řízení), ale nijak nezbavují toho, kdo je pořídil, odpovědnosti za jejich neoprávněné pořízení...“, konec citace, Úřad konstatuje, že při použití uvedeného záznamu postupoval zcela v souladu s tímto názorem soudu a Úřad tak nemůže nést jakékoli případné následky plynoucí z případné nelegálnosti spojené s pořízením tohoto záznamu.

Pokud jde o výpovědi svědků, které na podporu svých tvrzení navrhl vyslechnout RNDr. Junger, CSc., nemůže Úřad tyto výpovědi považovat za důkaz, který svědčí o tom, že účastníci řízení – vydavatelé tisku, na schůzkách konaných dne 31.7. a 21.8.2002 v sídle společnosti PNS projednali a dohodli mezi sebou svůj koordinovaný postup při ukončení smluvního vztahu se společností MPK. Především žádný z těchto svědků nebyl na těchto schůzkách osobně přítomen. Navíc žádný z těchto svědků nevypověděl, kdo a kdy z vydavatelů – účastníků řízení projednával cokoli, co by mohlo být označeno jako dohoda o koordinovaném po-

stupu proti společnosti MPK. Ve svých výpovědích tito svědkové pouze reprodukovali to, co jim řekl RNDr. Junger CSc. Ze všech těchto důvodů proto Úřad nepovažuje tyto výpovědi za důkaz, který prokazuje protisoutěžní jednání vydavatelů – účastníků řízení.

Ze stejného důvodu nemohl Úřad považovat za důkazy o tomto protisoutěžním jednání ani ručně psané poznámky, které zajistil v sídle společnosti VLP. Z žádného údaje na těchto poznámkách totiž nevyplývá, že tyto poznámky zachycují právě závěry jednání vydavatelů – účastníků řízení, které měly být učiněny při uvedených jednáních v sídle PNS, případně na jiném místě. Tyto poznámky tedy nejsou důkazem o tom, že by se takové jednání uskutečnilo, nejsou ani důkazem o tom, že by byly výsledkem dohody vydavatelů – účastníků řízení. Chybí tedy souvislost mezi textem těchto poznámek a zmíněnými jednáními v sídle PNS.

Obsáhlé dokazování provedené Úřadem ve správním řízení tak nevytvořilo takový soubor přímých nebo nepřímých důkazů, které by spolu vzájemně korespondovaly a vytvořily ucelený kruh, z něhož by bylo možné bezpečně dovodit, že účastníci řízení při jednáních v sídle společnosti PNS, případně při jiné příležitosti, koordinovali svůj postup při krocích vedoucích k ukončení smluvního vztahu s MPK. Na druhé straně důvody ukončení smluvního vztahu se společností MPK, které uváděli vydavatelé, tj. snaha distribuovat tisk vlastními silami, snaha o změnu smluvních podmínek, nedohoda o vyšší rabatu, jednorázové snížení odebíraného nákladu, nelze, jak je výše uvedeno, považovat za důvody neospravedlnitelné.

Za tohoto stavu věci nezbyvá Úřadu než konstatovat, že v průběhu správního řízení nebylo jednoznačně, bezpečně a spolehlivě prokázáno, že došlo ke koordinovanému postupu společností RINGIER, MAFRA, VLP, ASTROSAT, ČS a BORGIS, při vypovězení dodávek periodického denního tisku a/nebo dodávek ostatního periodického tisku jimi vydávaného, distributorovi tisku, kterým je společnost MPK.

Před vydáním tohoto rozhodnutí, byli účastníci správního řízení seznámeni s podklady pro rozhodnutí a způsobem jejich zajištění.

Společnost MPK ve svém vyjádření uvedla, že nemá námitky proti způsobu zjištění podkladů pro rozhodnutí, avšak vznesla námitky k průběhu správního řízení, kdy podle názoru společnosti MPK popíral Úřad svým jednáním hlavní účel správního řízení a výrazně znevýhodňoval společnost MPK ve vztahu k ostatním účastníkům správního řízení.

I když společnost MPK neuvedla ve svém vyjádření k podkladům pro rozhodnutí žádné nové skutečnosti, přesto považuje Úřad za nezbytné vypořádat se v této části rozhodnutí se všemi námitkami a připomínkami, obsaženými v tomto vyjádření.

Společnost MPK uvádí, že ze zjištěných podkladů jednoznačně vyplývá, že dne 31.7.2002 a 21.8.2002 se v sídle PNS konala dvě jednání, jejichž předmětem zjevně bylo projednávání koordinovaného postupu společností VLP, MAFRA, RINGIER a PNS v oblasti distribuce tisku. Tento závěr společnost MPK vyvozuje z toho, že těchto jednání se účastnili členové vrcholového managementu všech zúčastněných společností a je tak prakticky vyloučeno, aby se na těchto jednáních hovořilo pouze o software a blíže neurčené kvalitě distribuce, jak podle společnosti MPK vypověděli někteří svědkové.

K těmto námitkám Úřad konstatuje, že v průběhu správního řízení bylo prokázáno, že se ve zmíněných termínech skutečně konala jednání zástupců společností VLP, MAFRA, RINGIER v sídle PNS a stejně tak je prokázáno, kdo se těchto jednání zúčastnil. Avšak kromě výpovědi jednoho z účastníků těchto jednání, a to RNDr. Jungera, CSc., žádný jiný přímý účastník těchto jednání neposkytl Úřadu jediný důkaz o tom, že na těchto jednáních byl pro-

jednáván společný postup společností VLP, MAFRA a RINGIER proti společnosti MPK. Naopak tomu, že ostatní svědci vypověděli, že předmětem těchto jednání byla kontrola kvality služeb, které PNS poskytuje vydavatelům, koresponduje složení účastníků těchto jednání, kdy vedle generálních ředitelů zmíněných společností se vždy účastnili i zaměstnanci těchto společností, kteří odpovídají za oblast distribuce.

Podle společnosti MPK je nevysvětlitelné, že své problémy v oblasti distribuce prostřednictvím PNS projednávali jednotliví vydavatelé za účasti ostatních vydavatelů, neboť toto je v rozporu s jejich obchodními zájmy.

K této námitce Úřad konstatuje, že žádný ze svědků – zástupců vydavatelů, neuvedl, že by předmětem těchto jednání bylo řešení problémů společnosti, kterou zastupuje, v distribuci tisku prostřednictvím PNS. Jak je uvedeno výše, ze svědeckých výpovědí, mimo výpovědi svědka RNDr. Jungera CSc., vyplynulo, že předmětem jednání bylo posouzení kvality služeb PNS, a to obecně, ve vztahu ke všem vydavatelům tisku, tedy nejen pouze ve vztahu ke společnostem VLP, MAFRA a RINGIER. Navíc, jak je rovněž uvedeno výše, právě tyto společnosti, resp. v případě společnosti RINGIER a VLP jejich mateřské společnosti, jsou akcionáři společnosti PNS a Úřad tedy považuje jejich zájem na zvýšení kvality služeb PNS za zcela legitimní.

Ve svém vyjádření společnost MPK dále uvádí, že skutečnost, která jednoznačně prokazuje uzavření zakázané dohody, je způsob doručení výpovědí smluv o distribuci tisku. Podle společnosti MPK je vyloučené, aby tři nezávislí vydavatelé v jeden okamžik dospěli k rozhodnutí vypovědět smlouvy s distributorem, který distribuuje cca 50% jejich nákladu, prodávaného na volném trhu a toto jednání tedy nelze vysvětlit jinak, než tím, že mezi vydavatelem byla uzavřena zakázaná dohoda.

K důvodům ukončení smluv ze strany jednotlivých vydavatelů se Úřad již v tomto rozhodnutí vyjádřil výše. Na doplnění je třeba dodat, že sama skutečnost, že v průběhu září 2002 byly některé výpovědi společnosti MPK doručeny v rozmezí cca 10 dnů, ještě není důkazem o tom, že se jedná o naplnění zakázané dohody a už vůbec ne důkazem o tom, že k uzavření zakázané dohody došlo. V uvedeném období vypověděla uzavřenou smlouvu společnost VLP, divize západ, přičemž důvodem byla chystaná změna strategie v distribuci regionálních titulů, dále společnost ČS, kdy důvodem bylo neproplácení faktur ze strany společnosti MPK a nedohoda o výši rabatů a společnost MAFRA pouze signalizovala výpověď smlouvy.

V další části svého vyjádření uvádí společnost MPK další skutečnosti, které podle jejího názoru svědčí o existenci zakázané dohody. V této souvislosti společnost MPK především zmiňuje např. e-mail Ing. Judy ze dne 4.9.2002 adresovaný synovi Ing. Judy, e-mail členky představenstva společnosti VLP, Ing. Kočí adresovaný p. Ragerovi, ručně psané poznámky zaměstnanců společnosti VLP, e-mail pana Röpera adresovaný zástupcům společností VLP, MAFRA a RINGIER, e-mail pana Pekárika adresovaný RNDr. Jungerovi, CSc. apod.

K těmto námitkám Úřad uvádí, že v průběhu správního řízení, a to v rámci výslechu jednotlivých svědků, byli svědci dotazováni na uvedenou e-mailovou korespondenci i ručně psané poznámky. Z vyjádření jednotlivých svědků však nelze učinit závěr, že tato korespondence či ručně psané poznámky zachycují průběh jednání vydavatelů – účastníků správního řízení, na kterém došlo mezi těmito vydavatelem k dohodě o jejich společném postupu proti společnosti MPK. Nelze tedy prokázat, že se jedná o informace, které svědčí o existenci zakázané dohody, uzavřené mezi vydavatelem tisku. K tomuto závěru Úřad dospěl především proto,

že v textu těchto dokumentů není žádný údaj, z něhož by se dalo dovodit, že text lze označit jako poznámky z jednání, na němž se zástupci společností VLP, MAFRA a RINGIER dohodli na společném postupu proti společnosti MPK a stejně tak text zmíněné korespondence neobsahuje žádnou informaci, která by nasvědčovala uzavření zakázané dohody mezi zmíněnými společnostmi, namířené proti MPK.

Společnost MPK dále uvádí, že existenci kartelové dohody jednoznačně prokázaly výslechy svědků, a to konkrétně pana RNDr. Jungera, CSc. a pana Ing. Kramáře, kdy RNDr. Junger, CSc. potvrdil existenci kartelové dohody a vysvětlil postup, který měl být realizován proti společnosti MPK a Ing. Kramář potvrdil, že dceřiné společnosti PNS se měly od června 2002 připravovat na převzetí všech sítí a na potřebu zvyšování distribučních kapacit, a to přesto, že v poslední době byla PNS neúspěšná a její podíl na trhu se snižoval.

K tomu Úřad především uvádí, že v průběhu správního řízení vyslechl všechny účastníky obou shora uvedených schůzek v sídle PNS jako svědky. Ze všech účastníků schůzek, vyslechnutých jako svědků, pouze RNDr. Junger, CSc. uvedl, že tyto schůzky sloužily k dojednání společného postupu vydavatelů proti společnosti MPK. Žádný jiný přímý účastník těchto schůzek nepotvrdil skutečnosti, které RNDr. Junger, CSc. ve svých výpovědích uvedl. Rozpor ve výpovědích svědků neodstranila ani konfrontace svědků. Úřad tedy konstatuje, že nelze dospět k závěru, že svědeckou výpovědí RNDr. Jungera, CSc. byla jednoznačně prokázána existence kartelové dohody. Svědecká výpověď RNDr. Jungera, CSc. je pouze jedním z celé řady důkazů a zjištění, které měl Úřad k dispozici v tomto správním řízení. Jestliže je však výpověď jednoho svědka zpochybněna výpověďmi jiných svědků, musí Úřad zvažovat i existenci dalších, byť nepřímých důkazů, na základě kterých by bylo možné takto zpochybněné svědectví brát jako skutečný důkaz o existenci kartelové dohody. Jak je již uvedeno výše v tomto rozhodnutí, Úřad takovou úvahu učinil a dospěl k závěru, že v daném případě neexistuje ucelený soubor důkazů přímých ani nepřímých, z nichž by bylo možné dovodit existenci zakázané dohody mezi vydavatelem tisku – účastníkem tohoto správního řízení.

Pokud jde o výpověď Ing. Kramáře, jednatele dceřiné společnosti PNS, v tom smyslu, že se PNS připravovala na převzetí všech sítí, musí Úřad především konstatovat, že svědek ve své výpovědi uvedl, že PNS informovala své dceřiné společnosti o tom, že probíhají jednání s obchodními řetězci a že tato jednání mohou vést k úspěchu a bylo tedy na místě, aby jak PNS, tak její dceřiné společnosti, byly připraveny na případné zvýšení objemu distribuovaného zboží. V tomto nelze podle názoru Úřadu spatřovat důkaz o tom, že mezi vydavatelem tisku byla uzavřena zakázaná dohoda.

Společnost MPK rovněž uvádí, že ostatní vyslechnutí svědci nebyli schopni řádně vysvětlit důvod jejich přítomnosti na uvedených schůzkách a velmi se lišili ve vztahu k popisu průběhu jednání.

K tomu Úřad uvádí, že v průběhu výslechu bylo prokázáno, že účast konkrétních osob na zmíněných schůzkách byla dána tím, kdo byl na tyto schůzky pozván, tj. jednotliví účastníci schůzek o své případné účasti či neúčasti nerozhodovali. Pokud jde o popis průběhu schůzek, jednotliví svědci shodně uváděli, že předmětem těchto schůzek byla kontrola kvality služeb PNS a otázky s tím spojené, a to včetně nového software, otázek spojených s remitendou apod. Úřad tedy neshledal žádné významné rozdíly mezi hodnocením průběhu schůzek ze strany jednotlivých svědků, s výjimkou výpovědi pana RNDr. Jungera, CSc.

Pokud jde o výpověď svědka pana Ing. Voloveckého a záznam telefonického rozhovoru tohoto svědka s Ing. Kaufmannem, k této výpovědi Úřad na doplnění již uvedeného konsta-

tuje, že ani z této výpovědi nelze usoudit, že Ing. Volovecký věděl, nebo se účastnil jednání vydavatelů, jehož předmětem by byl společný postup vydavatelů proti společnosti MPK.

V další části svého vyjádření společnost MPK poukazuje na to, že uzavření kartelové dohody mezi společnostmi VLP, MAFRA a RINGIER dokazuje i to, že výpověď smluv o distribuci zaslali společnosti MPK pouze akcionáři PNS, s výjimkou společnosti ECOMEDIA. Tuto, podle společnosti MPK „zvláštnost“, lze vysvětlit tím, že společnost ECOMEDIA prodala své akcie PNS společností SANOMA a EUROPRESS, které obratem sdělily společnosti MPK, že mají zájem na ukončení spolupráce. Podle názoru společnosti MPK toto zjevně dokumentuje, že žádná z těchto společností nejednala na základě vlastního nezávislého rozhodnutí, ale že tyto společnosti jednaly na základě vzájemné dohody.

K těmto námitkám Úřad konstatuje, že v průběhu správního řízení nebylo prokázáno, že by se společnosti SANOMA a EUROPRESS zúčastnily jakéhokoli jednání, na němž by byl projednáván jejich další postup vůči společnosti MPK. Nelze tedy pouze na základě oznámení těchto společností, že nemají zájem nadále spolupracovat s MPK, usuzovat na to, že toto oznámení je výsledkem předem dojednaného postupu. Jinými slovy, chybí souvislost mezi jednáním (žádné nebylo prokázáno) a následkem, tedy nezájmem spolupracovat s MPK.

Existenci zakázané dohody mezi vydavatelem tisku nelze spatřovat ani v tom, co společnost MPK uvádí v další části svého vyjádření, totiž v tom, že společnosti VLP, MAFRA, RINGIER, EUROPRESS a SANOMA odmítají jednat se společností MPK o uzavření nových smluv o distribuci. I v tomto případě chybí jakýkoli důkaz o tom, že by se vydavatelé tisku, přičemž v případě společností EUROPRESS a SANOMA navíc nejde o účastníky tohoto správního řízení, dohodli na bojkotu společnosti MPK. Chybí tak opět jednak důkaz o takovém jednání a navíc souvislost s dalším postupem uvedených společností, při případném jednání či nejednání o uzavření nové smlouvy se společností MPK.

Společnost MPK ve svém vyjádření poukazuje i na činnost Unie vydavatelů jako zájmového sdružení vydavatelů tisku. Podle názoru společnosti MPK však Unie vydavatelů od září 2002 vystupuje pouze jako zástupce zájmů společností MAFRA, RINGIER, VLP, EUROPRESS a SANOMA, které jsou zastoupeny ve výkonných orgánech Unie vydavatelů a Unie vydavatelů se tak stává místem pro koordinování kroků vydavatelů

K této části vyjádření společnosti MPK Úřad uvádí, že v průběhu správního řízení se rovněž zabýval rolí, kterou Unie vydavatelů měla či mohla mít, v posuzovaném případě. To, že vydavatelé – účastníci správního řízení a nejen tito, jsou členy Unie vydavatelů, je Úřadu známo nejen z tohoto správního řízení, ale i z doby dřívější. I zde je však nutno uvést, že správní řízení neprokázalo, že by na půdě Unie vydavatelů docházelo ke kontaktům, jejichž smyslem by bylo koordinovat postup proti společnosti MPK.

Úřad dále konstatuje, že zcela v rozporu se svědeckou výpovědí jednatelky a ředitelky společnosti BURDA paní Věry Klinčokové, je tvrzení společnosti MPK obsažené v jejím vyjádření, kdy společnost MPK uvádí, že paní Klinčoková vypověděla, že Unie vydavatelů aktivně působila na ostatní vydavatele tisku, aby ukončili distribuci tisku prostřednictvím společnosti MPK a uzavřeli exkluzivní smlouvy s PNS. Úřad pouze konstatuje, že takové tvrzení paní Klinčoková při své výpovědi nevedla.

Společnost MPK rovněž ve svém vyjádření uvedla, že Úřad jí upíral práva účastníka správního řízení a porušoval ustanovení správního řádu a zákona o ochraně hospodářské soustavy, když společnost MPK odmítal vydávat kopie protokolů o svědeckých výpovědích a kopie dokumentů založených ve spise, nedoručil společnosti MPK rozhodnutí o zrušení před-

běžných opatření, zrušil rozhodnutí o předběžných opatření a odmítal vydat předběžná opatření podle návrhů společnosti MPK.

I když ke všem těmto námitkám již Úřad v průběhu správního řízení zaujal stanovisko, které sdělil společnosti MPK, považuje za nezbytné se k těmto námitkám vyjádřit i v tomto rozhodnutí.

Především Úřad konstatuje, že i když žádné ustanovení zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, v platném znění (správní řád) ani zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů, nestanoví Úřadu povinnost poskytovat účastníkům správního řízení kopie jakýchkoli dokumentů, tedy ani protokolů o výslechu svědků, přesto Úřad takové kopie zprvu poskytoval všem účastníkům tohoto správního řízení. S ohledem na skutečnost, že **společnost MPK neučinila taková opatření, která by zabránila zveřejnění** některých protokolů z výslechu svědků ve sdělovacích prostředcích, čímž **zásadním způsobem ztížila průběh** dalšího šetření, přistoupil Úřad k tomu, že společnosti MPK nadále kopie protokolů z výslechu svědků neposkytoval. I přes toto opatření však **Úřad umožňoval** společnosti MPK, aby v souladu s ustanovením § 23 odst. 1 správního řádu **nahlížela do spisu** a činila si z něj výpisky, **čehož společnost MPK využívala**. Ze strany Úřadu tak nedošlo k žádnému omezení či odepření práva společnosti MPK, jako účastníka správního řízení.

Pokud se jedná o doručování rozhodnutí o předběžném opatření, resp. o zrušení předběžného opatření, tato rozhodnutí Úřad společnosti zaslal vždy pouze na vědomí, neboť tato rozhodnutí se týkala splnění povinnosti, která byla uložena jiným účastníkům tohoto správního řízení, než společnosti MPK. Rozhodnutími o předběžném opatření byla totiž výlučně společností VLP, MAFRA, RINGIER a ČS uložena povinnost dodávat jimi vydávané tituly společnosti MPK.

Rozhodnutí o zrušení předběžných opatřeních Úřad vydal proto, že po posouzení důvodů, které vedly k vydání rozhodnutí o předběžném opatření, Úřad dospěl k závěru, že tyto pominuly. Odůvodnění postupu Úřadu v případě doručení kopií rozhodnutí o předběžném opatření, i postupu Úřadu při doručení kopií rozhodnutí o zrušení předběžného opatření Úřad společnosti MPK sdělil také již v průběhu správního řízení.

S ohledem na uvedené proto Úřad konstatuje, že v průběhu správního řízení žádným způsobem nekrátil společnost MPK na právech, která jí, jako účastníkovi správního řízení náleží.

Ve svém vyjádření společnost MPK konečně navrhuje, jaký obsah by mělo mít rozhodnutí Úřadu v tomto správním řízení. Společnost MPK uvádí, že pouhé uložení pokuty nezaplní účel tohoto správního řízení. Mnohem účinnější by podle společnosti MPK bylo uložení opatření k nápravě, kterým by Úřad uložil vydavatelům tisku, aby distribuci jimi vydávaných titulů byli povinni realizovat prostřednictvím všech distribučních společností na trhu, a to za běžných smluvních podmínek.

Když Úřad odhlédne od toho, že toto správní řízení je vedeno pouze s některými vydavateli tisku a už toto brání tomu, aby Úřad svým rozhodnutím uložil obecně vydavatelům tisku, tedy i těm, kteří nejsou účastníky tohoto správního řízení, povinnosti, považuje Úřad za problematickou formulaci „za běžných smluvních podmínek“, neboť taková formulace povinnosti je přinejmenším nepřezkoumatelná a jako taková nevykonatelná. I kdyby byla tato nesprávnost ve formulaci povinnosti uložené účastníkům tohoto správního řízení odstraněna, došlo by podle názoru Úřadu k zásahu do práva vydavatelů na svobodný výběr distributora

jimi vydávaných titulů, neboť by byla prakticky vyloučena možnost, aby vydavatel distribuoval své tituly vlastními silami.

Další návrh společnosti MPK na znění rozhodnutí směřuje do oblasti prodeje podílů, jimiž vydavatelé tisku – účastníci řízení jako akcionáři PNS disponují. K tomuto návrhu Úřad především konstatuje, že z účastníků řízení – vydavatelů, je akcionářem společnosti PNS pouze společnost MAFRA. V případě dalších účastníků tohoto správního řízení, tj. společností RINGIER a VLP, jsou akcionáři PNS mateřské společnosti, a to společnosti Ringier (Netherlands) B.V. a POL-Print Medien GmbH. Jakýkoli zásah proti těmto akcionářům ze strany Úřadu v tomto správním řízení je tedy vyloučen.

Svá vyjádření k podkladům pro rozhodnutí a ke způsobu jejich zjištění zaslali rovněž další účastníci tohoto správního řízení, a to společnosti ASTROSAT, MAFRA, VLP, RINGIER a ČS.

Společnost ASTROSAT ve svém vyjádření uvedla, že v řízení nebylo prokázáno, že by s ostatními vydavateli – účastníky správního řízení, koordinovala své chování při ukončení smluvního vztahu se společností MPK.

Společnost VLP uvedla rovněž, že v průběhu správního řízení nebyla prokázána koordinace v jednání vydavatelů – účastníků správního řízení, při vypovězení smluv, které měli tito vydavatelé uzavřeny se společností MPK. Navíc společnost VLP uvedla, že pokud jde o výpověď smlouvy na distribuci titulů vydávaných VLP v západních Čechách, jednalo se o čistě interní rozhodnutí o změně strategie v oblasti distribuce. K odstoupení od ostatních smluv, které měla společnost VLP uzavřeny se společností MPK, uvedla společnost VLP, že to byla reakce na trvalé porušování smluv ze strany společnosti MPK. Dále společnost VLP zaujala stanovisko k obsahu svědeckých výpovědí jednotlivých svědků, kteří byli vyslechnuti v průběhu tohoto správního řízení a v této souvislosti uvádí, že ani tyto výsledky neprokázaly, že by mezi vydavateli – účastníky tohoto správního řízení došlo k jakékoli dohodě narušující hospodářskou soutěž. Závěrem svého vyjádření společnost VLP navrhuje, aby bylo správní řízení zastaveno pro nedostatek důkazů svědčících o porušení § 3 odst. 1 zákona.

Společnosti RINGIER a ČS ve svém obsáhlém vyjádření uvedly, že pouze z faktu, kdy vydavatelé tisku – účastníci správního řízení vypověděli smlouvy na distribuci jimi vydávaných titulů, které měli uzavřeny se společností MPK, nelze dovodit, že ukončení těchto smluv je výsledkem předem dohodnutého koordinovaného postupu vydavatelů. Podle názoru společností RINGIER a ČS je třeba rovněž zkoumat, zda k takovému kroku neexistují na straně jednotlivých vydavatelů objektivní důvody.

V této souvislosti společnost ČS uvádí, že v období od dubna 2002 až do září 2002 jí společnost MPK průběžně neplatila za vystavené faktury a celkový dluh společnosti MPK vůči společnosti ČS dosáhl cca 10 mil. korun. Právě tuto skutečnost považuje společnost ČS za rozhodující impuls k tomu, že vypověděla smlouvu na distribuci, kterou měla uzavřenu se společností MPK.

Na straně společnosti RINGIER to byla především obava z toho, že proti ní, jako vlastníku společnosti ČS, může po vypovězení smlouvy ze strany společnosti ČS, použít společnost MPK stejný postup, jaký uplatnila vůči společnosti VLP.

Společnosti RINGIER a ČS dále konstatují, že v průběhu správního řízení nebylo prokázáno, že by existovala jakákoli dohoda vydavatelů – účastníků správního řízení, kterou by

bylo možné označit jako zakázanou dohodu ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 zákona. Jak na straně vydávání tisku, tak na straně distribuce tisku i nadále pokračuje soutěž mezi jednotlivými soutěžiteli a neexistuje žádný důkaz, který by nasvědčoval tomu, že jak na straně vydávání tisku, tak na úrovni distribuce tisku, došlo k narušení hospodářské soutěže.

Společnosti RINGIER a ČS rovněž zaujímají stanovisko k provedeným výsledkům a uzavírají, že ani tyto výsledky nepřinesly žádný důkaz o tom, že by existovala dohoda vydavatelů – účastníků správního řízení o jejich postupu proti společnosti MPK.

Závěrem svého vyjádření navrhuje společnosti RINGIER a ČS, aby bylo správní řízení zastaveno.

Společnost MAFRA ve svém vyjádření konstatuje, že z průběhu správního řízení nevyplývá, že by se vydavatelé – účastníci správního řízení, dopustili jednání, kterým by byla narušena hospodářská soutěž. Společnost MAFRA rovněž poukazuje na to, že svůj postup vůči společnosti MPK s nikým nekoordinovala, naopak, tento postup vyplýval z nedobrych zkušeností společnosti MAFRA s jednáním společnosti MPK. V této souvislosti společnost MAFRA uvádí, že již v minulosti společnost MPK použila proti ní kroky, které měly vést k souhlasu společnosti MAFRA s podmínkami (vyšší rabaty), které požadovala společnost MPK. Jednalo se o výpověď smlouvy ze strany společnosti MPK, resp. neproplácení faktur vystavovaných společností MAFRA, kdy dluh společnosti MPK v roce 2001 dosáhl téměř 23 mil. korun.

Společnost MAFRA dále odmítá, aby dopis, který zaslala dne 30.9.2002 společnosti MPK, byl dáván do souvislosti s výpověďmi smluv, které společnosti MPK zaslala společnost VLP a společnost ČS dne 26.9.2002. Společnost MAFRA poukazuje na to, že její dopis měl být impulsem k jednání se společností MPK, že se v žádném případě nejednalo o výpověď smlouvy a už vůbec ne o krok, který by byl předem konzultován s ostatními vydavateli – účastníky správního řízení.

Společnost MAFRA se rovněž vyjadřuje k jednotlivým svědeckým výpovědím a konstatuje, že na základě těchto výpovědí nelze dojít k závěru, že postup vydavatelů – účastníků správního řízení, byl předem dohodnut a koordinován. Na závěr svého vyjádření společnost MAFRA navrhuje, aby správní řízení bylo zastaveno.

Z výše uvedeného vyplývá, že ani písemná vyjádření účastníků tohoto správního řízení k podkladům pro rozhodnutí a ke způsobu jejich zjištění nepřinesla žádné nové skutečnosti či důkazy, které by vedly k závěru, že mezi vydavateli – účastníky řízení došlo k uzavření dohody, která je ve smyslu § 3 odst. 1 zákona zakázaná.

Na základě výše uvedeného tedy Úřad konstatuje, že po vyhodnocení všech důkazů a skutečností získaných v průběhu správního řízení dospěl k závěru, že ve správním řízení nebylo bezpečně a spolehlivě prokázáno, že ze strany společností RINGIER, MAFRA, VLP, ASTROSAT, ČS a BORGIS, došlo k porušení ustanovení § 3 odst. 1 zákona a proto Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í o o p r a v n ě m p r o s t ř e d k u :

Proti tomuto rozhodnutí může účastník řízení podle § 61 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád) v platném znění, podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

Ing. Jana Konopiská
ředitelka odboru

Rozhodnutí obdrží:

Za společnost RINGIER a ČS - Mgr. Radek Pokorný, advokát Advokátní kanceláře Pokorný, Wagner & spol., Karolíny Světlé 301/8, 110 00 Praha 1

Za společnost MAFRA - JUDr. Josef Vejmelka, advokát, Mgr. Tomáš Fiala, advokátní koncipient, Advokátní kancelář Vejmelka & Wunsch, v.o.s. Italská 27, 120 00 Praha 2

Za společnost VLP - JUDr. Pavel Fráňa, Advokátní kancelář Hartmann, Jelínek, Vališ, Vych a partneři, Václavské náměstí 11, budova DAREX, 110 00 Praha 1

Za společnost MPK - Mgr. Jiří Slavíček, advokát, Advokátní kancelář Nipl, Žák, Slavíček & spol., Na Pankráci 11/449, 140 00 Praha 4

Za společnost ASTROSAT - Mgr. Jiří Petruš, advokát, Zlatnická 1, 110 00 Praha 1

Za společnost BORGIS - JUDr. Josef Maleček, Slezská 2127/13, 121 50 Praha 2 a JUDr. Karel Waltr, Slezská 2127/13, 121 50 Praha 2